

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 12. listopada 2005.

Međusobnim prihvaćanjem izgrađujemo novi grad Jeruzalem

Kateheza br. 69

Uvodno čitanje: Ps 122; Pozdrav svetome gradu Jeruzalemu (prva večernja nedjelje III. tjedna)
Obradovah se kad mi rekoše: / "Hajdemo u Dom Gospodnji!" / Eto, noge nam već stoje / na vratima tvojim, Jeruzaleme. / Jeruzaleme, grade čvrsto sazdani / i kao u jedno saliveni! / Onamo uzlaze plemena, plemena Gospodnja, / po Zakonu Izraelovu, / da slave ime Gospodnje. / Ondje stoje sudačke stolice, / stolice doma Davidova. / Molite za mir Jeruzalemov! / Blago onima koji tebe ljube! / Neka bude mir u zidinama tvojim / i pokoj u tvojim palačama! / Radi braće i prijatelja svojih / klicat ću: "Mir tebi!" / Radi Doma Gospodina, Boga našega, / za sreću tvoju ja ću moliti.

1. Jedan od najljepših i najproivljenijih hodočasničkih hvalospjeva, ovaj je što smo ga upravo odslušali i u njemu molitveno uivali. Radi se o Psalmu 122, koji se predstavlja kao ivo i osobno proivljeno slavlje u Jeruzalemu, svetome gradu prema kojemu uzlaze hodočasnici.

Doista, već se od samoga početka stapaju dva trenutka što ih vjernik doivljava: onaj koji se odnosi na dan kada je primio poziv da pođe "u Dom Gospodnji" (r. 1) i onaj njegova radosna dolaska pred jeruzalemska "vrata" (usp. r. 2); sada stopala konačno stupaju onim svetim i ljubljenim tlom. Upravo se tada usne otvaraju na svečanu pjesmu u čast Siona, shvaćenoga u njegovu dubokom duhovnom značenju.

2. Kao "grad čvrsto sazdani" (r. 3), znak sigurnosti i postojanosti, Jeruzalem je srce jedinstva dvanaesterih izraelskih plemena, koja se slijevaju prema njemu kao središtu svoje vjere i svoga

bogosluja. Onamo, zapravo, plemena uzlaze "da slave ime Gospodnje" (r. 4), na mjestu što ga je "Zakon Izraelov" (Pnz 12,13-14; 16,16) odredio kao jedino zakonito i savršeno svetište.

U Jeruzalemu se, međutim, nalazi još jedna vana stvarnost, i ona znak Boje prisutnosti u Izraelu: to su "stolice doma Davidova" (usp. Ps 122,5), što znači da je na vlasti Davidova dinastija, izraz boanskoga djelovanja kroz povijest, koja će dovesti do Mesije (2 Sam 7,8-16).

3. Ove "stolice doma Davidova" u isto se vrijeme nazivaju i "sudačkim stolicama" (usp. Ps 122,5), jer je kralj bio i vrhovni sudac. Tako je Jeruzalem, politička prijestolnica, bio i najviše sudsko mjesto, gdje su se u konačnici rješavale parnice: na taj su se način, otišavši sa Siona, idovski hodočasnici vraćali svojim mjestima pravedniji i pomireni.

Psalam je tako ocrtao idealnu sliku svetoga grada kroz njegovo vjersko i društveno značenje, pokazujući da biblijska religija nije ni apstraktna ni intimistička, nego je kvasac pravde i solidarnosti. Zajedništvo s Bogom neophodno vodi do međusobnoga zajedništva braće.

4. Stigli smo tako i do završnoga zaziva (usp. rr. 6-9). On je u potpunosti obilježen hebrejskom riječju šalom, "mir", za koju se obično mislilo da se nalazi u korijenu samoga imena svetoga grada Jeruzalema (heb. Jerušalajm), što se tumačilo kao "grad mira".

Kao što je poznato, šalom upućuje na mesijanski mir, koji u sebi združuje radost, blagostanje, dobro, obilje. Čak se i kod završnoga pozdrava miru dodaje i dobro, sreća: "Za sreću tvoju ja ću moliti" (r. 9). Time je već unaprijed označen franjevački pozdrav: "Mir i dobro!". Radi se o molitvi za blagoslov nad vjernicima koji ljube sveti grad, nad njegovom fizičkom stvarnošću sa zidinama i palačama u kojima pulsira ivot jednoga naroda, nad svom braćom i prijateljima. Na taj će način Jeruzalem postati arištem sklada i mira.

5. Zaključujemo naše razmatranje nad Psalmom 122 poticajem na razmišljanje što nam ga nude Crkveni oci za koje je drevni Jeruzalem znak jednoga drugog Jeruzalema, koji je također "grad čvrsto sazdan". Taj grad - napominje sveti Grgur Veliki u Homilijama o Ezekijelu - "već je ovdje uvelike izgrađen u ponašanju svetih. U jednoj građevini pojedini se kamenovi međusobno podupiru. Tako, upravo tako, u svetoj Crkvi svatko podupire druge i od drugih je poduprt. Oni koji su si najbliži međusobno se podravaju, te se tako po njima počinje izdizati građevina ljubavi. Zbog toga Pavao opominje, govoreći: Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov (Gal 6,2). Naglašavajući snagu ovoga zakona, on kaže: Punina dakle zakona jest ljubav (Rim 13,10). Doista, ako se ja ne potrudim prihvatiti vas ovakvima kakvi jeste, a vi se ne zauzmete da me prihvatite ovakvoga kakav jesam, ne može se podići građevina ljubavi među nama koji smo ipak povezani međusobnom i strpljivom ljubavlju". A, kako bi se dopunila ova slika, ne smije se zaboraviti da "postoji temelj koji podrađa sav teret građevine - naš Otkupitelj, koji sam podnosi način na koji se svi mi ponašamo. O njemu apostol Pavao kaže: Nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist (1 Kor 3,11).

Temelj na sebi nosi ostalo kamenje, a ne kamenje njega; odnosno, naš Otkupitelj nosi teret svih naših grijeha, dok na njemu nije bilo nikakva grijeha kojega bi trebalo podnositi" (2,1,5: Opere di Gregorio Magno, III/2, Roma 1993, str. 27.29).

Pozdrav hrvatskim hodočasticima na hrvatskom:

Pozdravljam i blagoslivljam hrvatske hodočasnike, posebno iz vojne kapelanije sv. Mihovila, Hrvatskog vojnog učilišta "Petar Zrinski" iz Zagreba. Budite uz Krista u Euharistiji, kako bi snagom vjere i ljubavi mogli sluili Stvoritelju i predragoj domovini. Hvaljen Isus i Marija!